

Πολυαγαπημένε μας Ιάκωβε,

Ποια σκληρή μοίρα σου επεφύλαξε την σκληρή τύχη να σε δω σε τέτοια θέση;

Ποτέ θλιβερά τύχη με έφερε στην απαίσια θέση να σου πω τα τελευταία αποχαιρετηστήρια λόγια, εμένα που μόνο λόγια παιγνιδιάρικα σου έλεγα.

Και τώρα τι λόγια να βρω να σ' αποχαιρετήσω; Τι λόγια να βρω για να τονίσω τα μεγάλα σου προτερήματα και προπάγων την σπάνια εξυπνάδα σου. Γιατί είναι μια μεγάλη κι αναμφισβήτητη αλήθεια πως σήμερα όχι μόνο το Βαρώσι, μα κι η Κύπρος κι η Ελλάδα ολόκληρη μπορώ να πω έχασαν αναντικατάστατα....

Τι λόγια να βρω για να παρηγορήσω τους θλιμμένους σου γονείς. Ω δεν θα τους πω τίποτε άλλο παρά πως ανάμεσα στ' αγγελούδια είναι αυτή τη στιγμή η ψυχή σου και πως κοντά στο Θεό πάντα θα βρίσκεται κι ας είναι αυτό η καλύτερη τους παρηγοριά τρυφερό λουλούδι. Ναι, λουλούδι, γιατί βλάστησες και συ μίαν μέρα του Μαΐου, την πρώτη του ακριβώς μέρα, κι αφού άνθισες δροσερό για λίγο καιρό ύστερα άρχισες να μαραΐνεσε, και μαραινόσουνα μέρες και νύχτες τόσο καιρό ως ότου ο άπονος Χάρος σε πήρε καβάλλα στο μαύρο του άλογο, για την νέα σου κατοικία.

Και κοίταξε πόσοι ήρθανε να κλάφουνε σήμερα το χαμό σου. Κύταξε τ' αθνολούλουδα που φέρανε, Πρώτα οι γονείς σου..

Στέφανοι.....

Όλοι αυτοί ψάλουνε πάνω από τον τάφο σου. Μα γιατί να ψάλουνε. Ψάλουνε λοιπόν και για τ'αγγελούδια. Όχι Ιάκωβε μας. Δεν κλαΐουν άλλον, κλαΐουνε γιατί αυτή τη στιγμή δεν μπορείς να ακούσης τον τελευταίο ασπασμό που σου στέλλουν. Έφυγες κι επήγες κοντά στο Θεό.

Αντίο Αγγελούδι μας. Σε λίγο θα σε ανταμώσουμε. Και τότε εσύ θα μας πης το καλώς ήρθατε.

Αντίο λοιπόν και γαΐαν έχους ελαφράν.

Κυριάκος
26/7/45.